

**Do posledního rovu
napěchovaný
HŘBITOV
BEZEJMENNÝCH**

předprázdninový speciál školního časopisu

BOJLER

přinášející exkluzivní informace nejen o autorském
večeru v klubu Atlantik na začátku června 2016.

Úvodník

Milí čtenáři,

možná se teď trochu smějete a říkáte si, jakým že se to tady oháníme letním exkluzivním speciálem, když on vlastně každý Bojler – vzhledem k tomu, jak často vychází – je vlastně speciál. Máte trošku pravdu. Trošku ano. Ale dovolte mi prosím, abych vám objasnil hlavní a skutečně pádný důvod, proč používáme takové označení.

V sobotu 11. června se totiž cosi přihodilo. Zřejmě o tom už víte minimálně z doslechu, anebo jste dokonce byli přímo na místě činu. Pokud ano, lze vám jediné závidět. V rámci Ostravské muzejní noci se totiž v klubu Atlantik semlela podezřelá akce Ligy pro odhalení pravého jména Bezejmenné skupiny, která nesla poněkud nevkusný název „Hřbitov Bezejmenných“. Ted' si zřejmě kladete otázku, co to má sakra společného s Bojlerem. No hodně, přátelé milí, nedůvtipní!

Nejen že celá slavná Bezejmenná skupina jest (či snad byla?) tvořena výhradně umělci vzešlými z GOH (věděli jste?), ale také Liga, onen ušlechtilý spolek uvědomělých občanů, vzešla zcela výhradně z iniciativy absolventů našeho gymnázia – a dokonce mnohých dřívějších přispěvatelů tohoto časopisu. Pořád málo? No dobrá. Argument, kterým rozstřílíme každého remcala: Onen večer totiž klub Atlantik praskal ve švech, víme? Nikdo to nečekal. A praskal především díky současným studentům GOH, tedy díky vám, neboť právě vy jste nejvíce napomohli tomu, že se ze Hřbitova Bezejmenných stala kulturní akce, o které se mezi zasvěcenými hovoří ještě dnes. Chceme vám za to poděkovat a umožnit vám ještě jedno malé poohlédnutí za večerem, o němž se tajně špitá, že možná tak úplně poslední nebyl...

Vaše bezejmenná redakce

Reflexe, vzpomínky, hlasy

Film! Smích! Muzika! ... a literatura. Slovo, které má stejný počet slabik, jako všechna předešla dohromady. Onoho magického podvečera přetavovala Bezejmenka jako mytický alchymista dramatické eseje v bouřlivý potlesk a bizarní performance všeho druhu v nezapomenutelný zážitek. Na co hledat kámen mudrců, když mudrovat umí každý? Kdyby raději lidé hledali kámen dobře stráveného času. To je skutečně vzácný nerost. A čas, ten v případě BS začíná hrát opravdu důležitou roli. Když její zakládající členové v hospůdce na okraji Poruby poprvé vlévali do vědomí posluchačů své myšlenky, příběhy a verše, asi jen stěží mohli tušit, že po osmi letech budou vyprodávat ostravské kluby a kavárny.

Bezejmenná vstoupila svým pohřbem do skutečně vyvrátěného období. Je nyní jako hodně dobrá whiskey - zjevuje se sporadicky, rychle zmizí a druhý den z ní nikoho neboli hlava. Jako by vlastně nikdy ani nebyla.

Tetris nás naučil, že snažíme-li se zapadnout, mizíme. Bezejmenní se nikdy zapadnout nesnažili a přesto zmizeli jakbysmet.

Objeví se ještě někdy?

bezejmenný vědec

Slovo zakladatele...

S akcí jsem byl velmi spokojen. Zaznamenali jsme rekordní účast, která nás jenom utvrdila v tom, že naše vznešené poslání má obrovský smysl. Všichni návštěvníci byli zaevidováni a v nejbližší době by měli do schránek obdržet přihlášku do ligy. Prosíme o její včasné vyplnění a odeslání na přiloženou adresu. Obratem vám bude zasláno unikátní čtyřmístné ligové číslo a ligová přezdívka, pod kterou budete nadále vystupovat. Děkujeme za náklonnost, kterou nám prokazujete a nadále budete prokazovat.

Vojtěch Koubek

Co na to Liga?

LIGA PRO ODHALENÍ PRAVÉHO JMÉNA BEZEJMENNÉ SKUPINY

Byla založena jako občanské sdružení v prosinci roku 2013. Hlavním iniciátorem vzniku Ligy se stává ostravský kytarista a zpěvák Vojtěch Koubek. „Autory Bezejmenné skupiny jsem osobně znal. V minulosti mě nejednou přizvali k účasti na svých autorských večerech,“ říká zakladatel sdružení. „Byl jsem u toho, když začaly kolem skupiny vznikat všechny ty idealizující legendy, adorující příběhy. O Bezejmenných se v Ostravě hovořilo zcela nekriticky, mladí je přímo zbožňovali. A tehdy jsem si uvědomil, že je zapotřebí zasloužit se aktivně o odstranění tohoto falešného modlářství. Ukázat lidem pravdivou, objektivní tvář Bezejmenných,“ dodává Koubek. S takto formulovaným záměrem se brzy ztotožnila i Jana Balcarová, recitátorka, herečka a zpěvačka, kterou dlouholeté členství v BS přivedlo až k hořkému rozčarování a vystřízlivění z iluzí o smysluplné umělecké produkci. Třetí výraznou kritickou osobností Ligy se záhy stává kytarista Aleš Matoga, od počátku jednoznačně odmítající „falešnou hru Bezejmenných na vytváření údajných kulturních hodnot v ostravském uměleckém prostoru.“ Ke jmenované trojici osobností se během následujících let přidává množství dalších spolupracovníků, jejichž společným cílem je zboření tzv. bezejmenného mýtu a odstranění pokřiveného obrazu BS z českého kulturního povědomí. Liga je nadále otevřena všem uvědomělým občanům, kteří se chtějí zasloužit o návrat pravdy a upřímnosti na ostravskou kulturní scénu.

LIGA PRO ODHALENÍ PRAVÉHO JMÉNA BEZEJMENNÉ SKUPINY

Byla založena jako občanské sdružení v prosinci roku 2013. Hlavním iniciátorem vzniku Ligy se stává ostravský kytarista a zpěvák Vojtěch Koubek. „Autory Bezejmenné skupiny jsem osobně znal. V minulosti mě nejednou přizvali k účasti na svých autorských večerech,“ říká zakladatel sdružení. „Byl jsem u toho, když začaly kolem skupiny vznikat všechny ty idealizující legendy, adorující příběhy. O Bezejmenných se v Ostravě hovořilo zcela nekriticky, mladí je přímo zbožňovali. A tehdy jsem si uvědomil, že je zapotřebí zasloužit se aktivně o odstranění tohoto falešného modlářství. Ukázat lidem pravdivou, objektivní tvář Bezejmenných,“ dodává Koubek. S takto formulovaným záměrem se brzy ztotožnila i Jana Balcarová, recitátorka, herečka a zpěvačka, kterou dlouholeté členství v BS přivedlo až k hořkému rozčarování a vystřízlivění z iluzí o smysluplné umělecké produkci. Třetí výraznou kritickou osobností Ligy se záhy stává kytarista Aleš Matoga, od počátku jednoznačně odmítající „falešnou hru Bezejmenných na vytváření údajných kulturních hodnot v ostravském uměleckém prostoru.“ Ke jmenované trojici osobností se během následujících let přidává množství dalších spolupracovníků, jejichž společným cílem je zboření tzv. bezejmenného mýtu a odstranění pokřiveného obrazu BS z českého kulturního povědomí. Liga je nadále otevřena všem uvědomělým občanům, kteří se chtějí zasloužit o návrat pravdy a upřímnosti na ostravskou kulturní scénu.

12. června 2016

Konečně. Po letech ubíjejícího strádání, života ve stínu sprosté lži posměšně vrženého na mou existenci Bezejmennou skupinou, mohu opět cítit konejšivé pohlazení večerního větru, slyšet radostný smích dítěte, vnímat magický půvab žen nebo pohlédnout do bezpodmínečně milujících očí štěněte bez toho, aby ocelový pařát klamu pevně svíral mé žalem zčernalé srdce.

Byl jsem skeptický, příliš dlouho jsem žil v přesvědčení, že zlo nadobro zvítězilo a že já jsem jedním z posledních, kteří do smrti na svých chátrajících ramenou ponесou břemeno pravdy. Mučen těmito myšlenkami jsem včera nemohl uvěřit vlastním očím. Stal se zázrak.

Mně a mým druhům z Ligy se, i přes mé počáteční pochyby, podařilo vysvobodit mysli slepých ovcí, příznivců Skupiny, především však ty naše. Rozptýlili jsme chmury a zároveň jsem našel své poslání.

Všechny tonoucí v řece iluzí jsem nechával vždy plavat, ale nadále tomu tak nebude. Postrádal jsem víru ve změnu, víru v člověka, avšak včerejší večer můj omyl napravil. Jsem nyní připraven čelit větším výzvám, vyvrátit rozšířenější chybná smýšlení, a proto se vydávám na cestu. Pouť, chcete-li.

Zítřek pro mne značí nový začátek, jsem odhodlán obětovat vše, stanu se bojovníkem za spravedlnost ve světě literatury a Bezejmenní už mi nikdy nebudou stát v cestě!

**Záznam z deníku čestného člena
Ligy pro odhalení pravého jména
Bezejmenné skupiny Aleše Matogy**

Liga v akci...

Liga v akci...

Jistým bodem počínaje není již návratu

Vždycky jsem měla potřebu pomáhat světu. Vnímám to jako přirozený způsob splácení úvěru, který si u něj každý z nás automaticky otevře se začátkem své existence. Existence, která tuhle planetu nesmírně zatěžuje a nemístně vyčerpává. Ale Země je velká a oblastí, ve kterých jí lze pomáhat, je stejně nepřeberné množství jako koutů světa, kde tak lze činit.

Se skupinou podobně smýšlejících lidí jsem se dříve angažovala v různých bohulibých projektech často na velmi vzdálených místech. Aktivně jsem se zapojila například do projektu na ochranu deštných pralesů v Indonésii s názvem „Nejez palmový olej, zachrániš zvířata!“ nebo v kampani lobující za vegetariánství v zemích třetího světa pod titulem „Nejez zvířata, zachrániš důstojnost těch, co si kvůli nim odepírají palmový olej!“. Avšak po obrovském úsilí věnovaném záchraně vymírající populace melanéské myši na korálovém ostrově Bramble Cay, která skončila naprostým fiaskem, jsem došla k názoru, že pomoc je tím účinnější, čím blíže jsme k jejímu epicentru. Když mě pak v roce 2013 oslovil Vojta s žádostí o podporu nově vznikajícího Hnutí za odhalení pravého jména Bezejmenné skupiny, věděla jsem, že je to přesně to, co hledám.

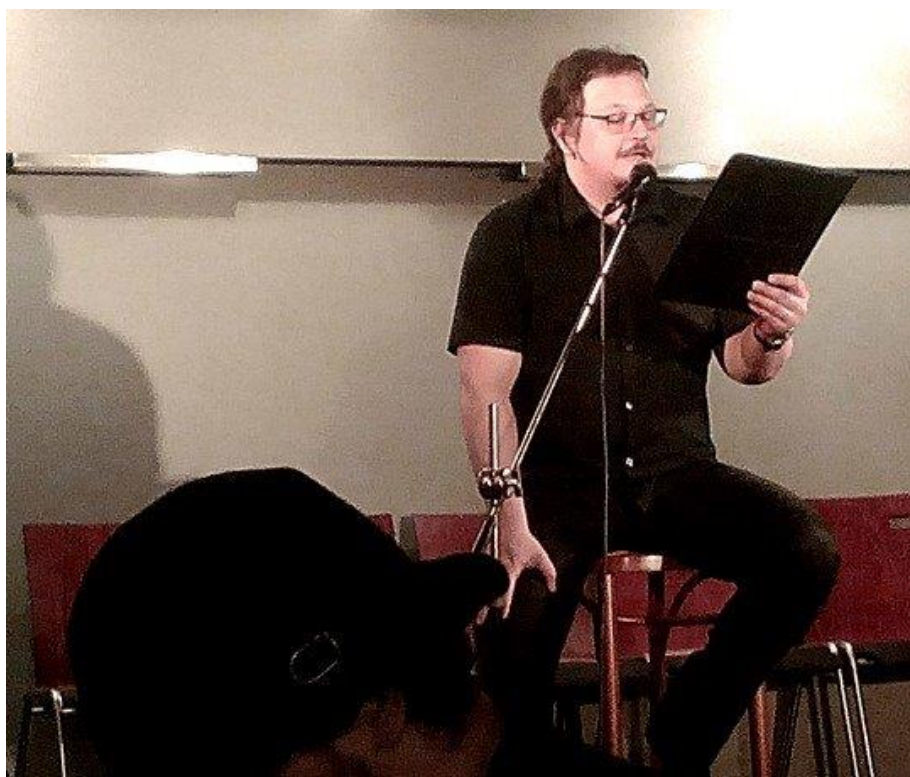
Ostrava je s kulturou dlouhodobě na štiřu, ale se všeobecnou oblibou samozvaných „umělců“ z Bezejmenné skupiny kulminovala ubohost zdejší scény v bodě, ze kterého už by nemuselo být návratu. A v tomto bodu, jak praví klasik, je třeba zasáhnout. Cíl, který si Liga vytyčila, je dost odlišný od mých dosavadních ideálů. To, co zde zachraňujeme, je zde upozaděno nešvarem, jež se snažíme vymýtit. Akcentujeme tak tedy činnost vlastně destruktivní. Takové jednání se nikdy nesetká s masovým ohlasem. Vždyť komu by stálo za to, někde vykřikovat, kde koho nechce?! Právě proto jsem byla tak mile překvapena účastí na našem prvním veřejném vystoupení. Když se mi zpoza mikrofonu naskytl pohled na ten dav, který se z řad židlí, o jejichž nadbytku jsme byli pevně přesvědčeni beztak ještě těsně před akcí, přeléval daleko do uličky a div nezatopil také kavárnu sousedící se sálem, naplnil mě pocit těžko popsitelné hrdosti na mé rodné město. Se slzou v oku a pýchou v srdci tak musím připustit, že na celé širé zemi snad není druhé takové místo, kde se najde tolik dobrých a vpravdě uvědomělých lidí, kteří jsou vždy připraveni nevyhovující druh kultury zodpovědně pohřbít.

Jana Balcarová, členka Ligy a moderátorka večera

Kdo by taky Bártu zval?!

Z korespondence spisovatele Lukáše Bártý jeho příтели, evangelickému pastrovi Vojtěchu Kurdějovi, jasně vyplynulo, že Bártovy vztahy k publiku, a dokonce i k ostatním členům Bezejmenné skupiny v posledních letech prudce ochladly...

„Vojto, bylo mi z toho všeho tak nějak šoufl. Už na pódiu mě žaludek nepěkně pokoušel, ale přičítal jsem to tomu odpornému občerstvení, které podávají vedle v kavárně. Později jsem pochopil, že špatnou stravou to nebylo. Víš, on stačí leckdy jenom pohled do publika, co to tam sedí za zoufalé ksichty degenerované. Ty to ovšem musíš mít jako kněz ještě horší, muset rozdávat duchovní útěchu takové mizerné lůze. Já jim aspoň nic nerozdávám. A kdybych už musel, tak leda pár facek.“

Herec činohry Divadla Jiřího Šmatlána z Proseče, mistr Jindřich Jílek, deklamuje esej Lukáše Bártý "Odpuštění není možné"

„Tak jsem si, Vojto, myslel, že když přijdou ty Vánoce, nějak se to ve mně třeba rozleží a začne mi to všemožné vystupování s Bezejmennými třeba i chybět. A víš co? Leda hovno. A dokonce jsem si uvědomil, v čem bude ten zakopaný pes. Publikum sice nikdy nestálo ani za propocené ponožky, to je pravda. Nicméně mnohem horší to bylo s mými kumpány. Takovou pakáž bys pohledal. Sebelítostivý Čížek a to jeho nafouklé, zduřelé, překypující srdce plné lásky. Z toho bys hodil šavli i jako pastor, který je zvyklý láskyplné lidi tolerovat.

A Müller, zakomplexovaný ubožák, který se na jevišti ze všeho nejvíc bojí toho, že by si ho tam někdo doopravdy všiml. Jeden zádumčivý romantik, druhý svéhlavý autista. No řeknu ti, Vojtěchu, mezi tu chátru už víckrát nevčkročím. To už radši začnu chodit do literárních klubů mezi přechytralé debatéry o umění. Kretění jsou to sice stejní, ale aspoň tu svou debilitu servírují společně s alkoholem.“

(z dopisu Lukáše Bárty pastoru Vojtěchu Kurdějovi, 2014)

Básník Karel Čížek se utopil ve vlastních slzách, a tak místo něj na pódiu předčítal jen jeho domovník, jemuž zoufalý Čížek z posledních sil podstrčil své pozdní básně pode dveřmi...

Renesanční multižánrový tvůrce Martin Müller zmizel ze světa. Neboť jakmile zemře poslední věřící člověk, umírá rázem i předmět jeho uctívání. Müller zmizel – jako člověk i jako mladý bůh české literatury a kinematografie...

**Jak už Čížek zkrátka
nemohl a Müller zmizel**

Z tvorby Bezejmenných a zapomenutých

Jak něžně hladí špičky stromů
tváře z oken vykloněné?
Strážci mikrosvětů panelových domů,
hlavy letním vedrem provoněné,
nájemníci v buňkách:
bílkoviny v organismu čtvrti
a Štěstí ve skupenství aerosolu
jako symbol konce
jako symbol něčí Smrti

Potkal se s vrbou
v neznámém zákoutí sorely,
myšlenkou sfoukl prach z kláves.
Není Vám, není Vám dáno
večer a ráno, jen noc
pro opilé spaní.
Myšlenka pro něj a myšlenka na ni,
jíž sfoukává nánosy z klavírů
vhodných tak k modlitbám bez klekání.
Papírů hromady vrší a spaluje,
cejch v koberci vábí i varuje,
že není Vám básníkům dáno
modlit se k ohníčkům z vrbových proutků,
nepoznat významy zdvižených koutků,
nehledět do tváří domům těch čtvrtí,
nezůstat chladnými v bouřkovém létě,
změř a chuchvalce člověčích provázků
nenechat vlát bezhlavě do zblbnutí, tajně
bez mrkání neplížit se ulicemi,
aby slova nepoddajně trásla palicemi vlčích máků
trísnicích plevem natříkrát zapřené dlaně
rákoskou zlomených žáků – to za ně,
za ně a pro ně ať je Vám básníkům přikázáno:
Vyšeptat vrbám, co zůstalo nedopsáno.

Div že veřejně nevypadnou
vrzáním dokořán ovíněná
mění jména v průběhu noci
nad svítáním bezejmenná
s hřměním zabouchnou se vrata
takže panty vydrží tu tíhu
únikových cest
panty vydrží tu tíhu
jen si jméno nesmíš splést

Karel Čížek

Lukáš Bárta

zima mrskla falší
mezi vody
v člověku se roznemohlo

viděl jsem právě včera
kohosi jako by si chystal kýchnutí
nebo vroucně mluvil do dlaní

jak šel
po oblouku
jako zkoušená tětíva

všechno se nakonec
přepláče na vodu

každý zvonec za větou
klouže dolů z břehů
všechno vysvětlíš deštěm
a vodopádem
povodní a řečištěm
vyschlým na kost

nateklo do skořápek
po kotníky hučí v proudu

všechno
samá voda

stoupá na starý koberec
pohozený mezi louky
poctivě den co den

přesně na střed
paty u sebe
vyváží svá závaží
na otevřené moře

i hlavu si každou chvíli
kryje před racky

Bezejmenná skupina je kaput??
Nastal tedy opravdu konec?
Liga vyhrála?

**No... literatura nám dokládá, že mrtví někdy
mívají tendence se nečekaně vracet...**

BOJLER, speciální vydání, červen 2016

Redakce: Bezejmenná skupina, Liga pro odhalení pravého jména
Bezejmenné skupiny

Editor: Lukáš Bárta